

Johs. Christiansen: Vor stilling til det foreliggende lovforslag er givet med den holdning, det radikale venstre lige fra før 1947, da den første bemyndigelseslov af denne art blev vedtaget, har taget til spørgsmålet om danske tropper i Tyskland. Jeg finder da heller ingen anledning til at begrunde denne vor stilling nu, da det slet og ret drejer sig om en forlængelse af den gældende bemyndigelse. Vi er imod en sådan forlængelse og vil tage konsekvenserne deraf ved den afstemning, der skal afgøre lovforslagets skæbne.

Jeg har imidlertid lige et par bemærkninger at gøre til den højtærede forsvarsminister. Såvidt jeg har forstået, er den henvendelse, Amerikas ambassadør har rettet til det danske udenrigsministerium, motiveret med, at vort beredskab er for svagt. Det er regeringens sag at klare dette forhold med Amerika, men spørgsmålet om vort beredskab er jo ikke noget nyt. Det er blevet fremhævet gang på gang af flertalspartiernes talsmænd. Det forekommer derfor ret ejendommeligt, synes jeg, at man under de af ministeren omtalte decemberforhandlinger med England ikke bestræbte sig på at få Tysklandskommandoet herhjem til Danmark, såsnart overenskomstperioden er udløbet. Det blev ikke gjort dengang, men derfor kan det formentlig godt gøres nu bl. a. på basis af den henvendelse, der er rettet til os fra Amerika. Jeg henstiller derfor, at ministeren her nøjes med en måneds forlængelse, og at tiden så udnyttes til at søge muligheden for en hjemtrækning af Tysklandsstyrken alvorligt prøvet.

Kommandoet er som bekendt på 1 000 mand. Det er i forhold til den engelske besættelsesmagt i Tyskland kun en ringe styrke og kan i denne forbindelse næppe have stort mere end en symbolsk betydning, medmindre den skal være at opfatte som en bebudelse af, at endnu større danske styrker senere skal supplere den op. Dette er en mulighed, men måske den højtærede forsvarsminister vil give tinget oplysning om, hvordan han nærmere bedømmer denne mulighed. Jeg tror, at landets befolkning vil have svært ved at forstå talen om et stærkere beredskab gennem tjenestetidens yderligere forlængelse, på samme tid som Danmark har tropper stående udenfor landets grænser. Også af denne grund tror jeg, at ministeren skulle nøjes med en måneds forlængelse og i den tid søge at opnå englændernes forståelse af, at de 1 000 mand kan gøre større nytte her end dér, hvor denne styrke for tiden befinder sig.

Hans Hansen (Rørby): Retsforbundet har af ganske bestemte grunde været imod en bemyndigelse til de foranstaltninger, som er nødvendige for at have den danske brigade i Tyskland. Tropperne blev ikke afsendt på frivillighedens grund, og vi har ment det problematisk, om vi kunne vedblive at sende de unge ud af landet under tvang. Vi var derfor ikke medvirkende til at gennemføre loven af 1947 eller forlængelsen i 1949, og når der nu er tale om at forlænge loven for endnu et år, vil vi fra vor side minde om, at besættelsen af Tyskland nu ikke mere har aktuel betydning. Den havde det måske i 1947; det kan ikke bestrides, at hele mentaliteten dengang var en anden end nu. Men nu foreligger der ikke noget, der taler for at forlænge loven med et år, når den udløber den 15. maj. At besættelsen ikke har aktuel betydning, vil jeg gerne sætte i forbindelse med en ganske bestemt ting. Der findes i Atlantpagten en bestemmelse, der er uklar, nemlig vedrørende Danmarks suverænitet. Her er i hvert fald et område, hvor Danmark er suveræn, og jeg tror, det ville forstærke indtrykket af vor fredelige hensigt udadtil, hvis vi trak vor Tysklandsstyrke tilbage nu, da den ingen betydning har alligevel. Det er klart, at vi må rette os efter de bestemmelser, der findes i Atlantpagten, men hverken fordelingen eller placeringen af de besættelsestropper under Eisenhower, som der her er tale om, er klaret endnu. Atlantpagten er meget uklar med hensyn til de enkelte medlemsstaters suverænitet, og derfor mener jeg, at vi skal hævde vor suverænitet i spørgsmålet om Tysklandsbrigaden, da denne ingen ting betyder i øjeblikket.

Jeg indtager denne stilling også med den begrundelse, vi tidligere har fremsat, nemlig at vi ikke vil medvirke til et militært beredskab, der indeholder tvungen værnepligt, og det gælder naturligvis så meget mere om tropper, der sendes ud af landet. Indførelse af frivillig værnepligt her i landet kan være et problem i øjeblikket på grund af grundloven, men vi mener ikke, der er nogen begrundelse for at sende unge mennesker ud af landet under tvungen værnepligt.

Af disse grunde kan vi ikke medvirke til lovens forlængelse og vil, som vi har gjort det ved lovens vedtagelse og ved den tidligere forlængelse, stemme imod lovforslaget.

Alfred Jensen: Det kommunistiske parti har både i 1947 og i 1949, da lovforslag om besættelsesstyrken i Tyskland har været til